

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum
dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de
Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini**

Albertus <de Padua>

VIme, 1480

[Prima pars]

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

xxxiii

ex recollectione fragmentorum magis apparere certitudo mirabilis
Ne pereant: non enim sunt abiicienda que superfluent mensis. sed pauperibus eroganda: collegerunt ergo et impleuerunt. id est copiam nos fragmentorum: Est autem copiam vas factum de primis aut foliis palmarum contextis quo agunt seruilia opera: ex quinque panibus et duobus pilicibus que superfluerunt his quod manducauerat: unde hoc Thero addiscamus non esse tenaces in dandis elemosinis. quod deus habundanter tribuit. Quarto tangitur laus subsecuta diuinum beneficium. Sed sciendum quod nihil dignum deo retribuere possumus pro beneficiis acceptis. Primo quidem quod oia nostra ipsius sunt: i. Paral. 19. Tua domine sunt oia. et que de manu tua acceperimus dedimus tibi. Secundo quod ut dicit psalmus bonorum meorum non in diges. Tercio quod excedunt beneficia eius nostram facultatem. psalmus. Quid retribuam domino pro omnibus que retribuit mihi. sed tu vult deus a creatura laudari in quo non ipse sed creatura perficit. Unde tangitur quales deo reddiderunt gratias homines refecti: Illi ergo homines cum vidissent quod fecerat signum: unde ipsius declarabatur omnipotencia: dicebant laudando et glorificando: quod hic est vere propheta: christus enim Augustinus dicit propheta: quia dominus propheta est. Dicit autem dominus prophetarum propter quatuor. Primo quidem quia omnes prophete acciperunt de spiritu eius ut predicerent futura. ipse vero in seipso omnibus habet cognitionem. Secundo quia illi aliquorum habuerunt cognitionem christi vero omnium. Iohannes 16. nunc scimus quia oia scis. Tertio quia cognitio eius est eterna. prophete vero cognovit in tempore quarto quia ois prophetica terminata ad christum dominum. 10. hunc omnes prophetarum testimonium phibent: qui venturus est in mundum: ad redemptionem humanam generis. et ut nos ad celestia regna producat dominus.

Vñica in passione christi. Sermo xxxiii

Iacobus ihesus turbis iudeorum et principibus sacerdotum
Quis ex vobis arguet me de peccato meo. Iohannes 8. Sexta
feria precedenti audientes de resurrectione Lazari
indei colligerunt assilium aduersus ihesum ut eum occiderent. Ideo hodie incipit ecclesia agere de passione christi. Patitur
autem aliquis duplicitate. scilicet verbis contumeliosis. et damno operis
quibus duobus modis passus est christus a iudeis. unde ecclesia primo
agit de passione contumelie et obprobriorum usque ad dominicam pal-
marum. exinde vero agit de passione plagarum et verberum. In hoc
igitur euangelio manifestatur quod mansuetus christus iudeos fuerit
allocutus. et quod furibunde illi econuerso obprobria intulerint.
commendabat christus suam doctrinam. et illi contra eam vituperaverunt.

Sermo

Vita igitur in euangelio tangunt. premittitur enim doctoris sufficientia matulata obprobriis. Scđo addit̄ doctrine efficacia reprobata mendacis ibi. Amen amen dico vobis si quis hominem ēc. Tercio postponit iudeorū infamia aggrauata malicijs. ibi. Tulerunt ergo lapides ēc. **X** Volens igit̄ dominus mitigare iudeos a desiderio sue mortis. & veritatem diuinaz illis ostendere. In pā parte q̄tuoe facit. Primo em̄ declarat suā sufficiētiam demonstrans q̄ nihil est in se. ppter qđ occidi debebat et sua doctrina contemni: Dicebat ihus turbis iudeorū: tanq̄ minoribus & principib⁹ sacerdotum: tanq̄ maiorebus. ipse em̄ oēm erudit intellectum paruorū et maiorū. Nota q̄ iudei turbarum noīe a p̄pellant ppter duo. erant enim turbidi q̄si obscurati intellectu. vt verba xp̄i loquentis non intelligerent. Jo. 8. loquela mēa non cognovistis q̄ non potestis audire h̄ monē meum. quib⁹ xp̄us loquebatur vt obscuritatē tolleret. q̄ ip̄e est candor lucis eterne. speculū sine macula diuine sc̄z maiestatē. Scđo dicunt iudei turbe quasi turbati. quia inflammati erant atra xp̄m ira & indignatione. ps. turbati sūt et moti sunt sicut ebruis quib⁹ tñ loquebāt xp̄us. vt furore mentis eoꝝ sedaret. Deinde suaz tangit sufficientiā duplē que debet esse i dōctore debet em̄ dōctee ordinatus esse in voluntate ut veritate diligat debet esse illuminatus in intellectu ut veritatē intellectā dōceat. Argumentat̄ igit̄ xp̄us hoc modo illius d̄z suscipi doctrina qui hanc duplē habet sufficientiā. sed dicit q̄ xp̄s ordinatum h̄z affectū quia est sine omni p̄cō. illuminatū etiā h̄z intellectū q̄ non docet aliud q̄ veritatem. q̄ ipsius doctrina suscipienda est. **B** Tangit igit̄ primā sufficientiaz oīdens innocentia vite. Quis ex vobis arguet me de p̄cō q̄si diceret si eēz peccator nō esset mirū si me nolletis audire. Sed vt dicit Job. 34. Absit a deo impietas & ab oīpotente iniqtas. Considera saluatoris sanitatem. q̄ de nullo p̄cō nec originali nec veniali nec mortali p̄t eum alijs arguere. ipse em̄ est sanctus sc̄torū qui per nationes in alias sanctas se transserit. amicos dei & p̄phetas constitut. Considera etiā ipsius hūilitatem. q̄ ipse ponit se in discussione huorū. Job 31. n̄ dēmpli subire iudicij cū seruis meis cū disciparent aduersum me. nec expectat iudicij q̄runtiq̄ seruorū. sed malorū et infidelū. nec q̄runtiq̄ malorū. h̄ etiā ab iniqtias expedit iudicari. Deuī. 33. iniqtas n̄m sunt iudices. Vnde Christus magna iniqt fiducia iusticie est vbi causa etiā aduersario amittit. alid erem⁹ etiā vt dicit Dñs. q̄ nullus n̄m tantā demonstrare potuit innocentiaz vt dicat q̄s arguet me de p̄cō. Si enim

xxvii

dixerimus quoniam peccatum non habemus nos ipsos sed uicimus
mentimur. Diere. et arguet te malitia tua. et aueratio tua incre-
pabit te. Deinde secundum tangit doctoris sufficientia: Si veritate
dico vobis: Ioh. 18. Ego inquit in hoc natus sum. et ad hoc veni
in mundum ut testimonium phibeam veritati: quare non creditis
mihi: non habenti vita defectu nec veritatis. ps. Non credide-
runt verbo eius. et murmurauerunt in tabernaculis suis non ex-
audierunt uorem domini. C Secundo quod indei non poterant
rationabiliter christo respondere. ideo ipse huius causam assignat quod
ipsius verba non audiant. d.: Quia ex deo est dei verba audit:
ista propositio dat intelligere suum dominum. scilicet qui non est ex deo ver-
ba dei non audit: propterea igitur vos non auditis. quod ex deo non
estis: Audiebant quidam dei verba auditu corporis. sed non aure
cordis. ps. Non audiuit plus meus uocem meam et iste non in-
tendit mihi. Scindendum ut dicit Augustinus. Quod omnis creatura quantum ad
naturam est ex deo. quod omnia per ipsum facta sunt. sed quidam alius
modus essendi a deo reperiuntur scilicet esse gratuitam de quo habent. Jo.
1. non ex sanguinibus neque ex voluntate carnis nec ex voluntate
viri sed ex deo nati sunt. quo modo non omnes sunt a deo. immo quidam
sunt a diabolo illi uis qui per peccatum mortale auersi sunt a deo
Argumentum est igitur quod aliquis sit a deo per gloriam et amorem quam
audit verba dei quod libenter audiuntur verba illius quem diligimus
Et ille non est a deo qui ipsius verba non audit D Nota
Item Gregorius quod aliqui sunt qui verba dei nec aure corporis dignatur
audire sed magis delectantur in fabulis et vanis sermonibus. et Thymo-
mo. 4. a veritate quidam auditur auertent. ad fabulas autem duer-
tentur. de salute istorum desperandum est quod non est spes sanitatis
infirmi nullam medicinam volentis suscipe. quidam vero dei uera
audiunt. sed nulla mentis delectacione ea percipiunt ex infestatione co-
lere. Quidam autem sic delectantur in eis ut etiam fletibus copungantur
sed verba non retinent quod post paululum ad peccata dilabuntur filii
cribro quod madeficit aqua. aquaz tamen non retinet. sed quidam ita
ea cum intentione suscipiunt ut ea retineant non tamen in memoria
sed etiam in operatione et isti sunt sapientes de quibus dicitur Mat. 7. ois
qui audit verba mea et facit ea assimiliabitur viro sapienti quod edidit
sicut domum suam super firmas petras. Consideret igitur unusquisque
in corde suo ut dicit Gregorius si ita audit uera dei ut ex eo sit non
enim sufficit ea quocunq; audire sed oportet etiam item ubi a deo opera
ri Rom. 2. Non auditores leges sed factores iustificabuntur. Tercio
tangit quod indei in tumultibus prouperunt saluat oris. instat enim
duplici illius sufficientie quam de se signauerat: Rulerunt igitur

Sermo

iudei et dixerunt ei non considerantes quod sed solum ut diccerent
Sic hoies peccatores ira et indignatione commoti blasphemant
dñm. Apo. 16. blasphemauerunt dñm celi per dolosibz et vulneri
bus suis et non ergerunt pñiam; nōne beneditim⁹ nos: ex quo
modo loquendi inuit q̄ hanc atumeliaz frequent obijuebat
xpo. ¶ : qr samaritanus estu: id qđ dixerat. q̄s ex vo
bis arguet me de p̄cto atra id qđ dixerat. Si v̄itatem dico vo
bis quare nō creditis mihi. dicunt: a demoniū habes: iō fallax
es. nec veritatē loqueris. Nota qr ut habeat. 4. Re. 17. Temp̄
Ezechie regis iuda venit salmanasar rex assirior⁹ et transstulit
filios isrl̄ in assirios. et in terra israhel posuit gentiles hitatores
qui cū legem dei non obseruarent. immisit dñs eis leones qui
eos deuoebant. vnde ex parte ceperunt obhuare ritū iudeoz.
et ex parte idolis seruiebant et vocabant samaritanū a p̄ncipali
civitate regionis quā inhabitabant. que dicebat samaria ppter
quod ista gens maxime erat odiosa iudeis. et ex eo q̄ inhabi
tabat terram eoz. et ex hec q̄ ritū iudeoz fedebat gentilitatis
disuetudine. Scienduz aut q̄ iudei bene nouerant xp̄m esse na
tione iudeū et non samaritanuz. sed hoc tñ ei ipsi ōtiunt ppter
quatuor. Primo hm Drige. in obprobriuz qm illa natio apud
eos erat temptabilis. Scđo ut dicit Alhym⁹ ppter odioz. quia
ita habebat xp̄m odio ac si samaritan⁹ esset. Tercio hm Thro.
qua samaritanū ex pte seruabant legē et ex pte soluebant. et qr
videbat eis q̄ xp̄us pfecte non iudaizaret. ideo eū samaritanū
dicunt. Quarto qr samaritanū apud eos p̄ctores reputabantur.
et atraq̄ iudeis. xp̄s aut iudeis erat atraq̄ eoz via comp
hendens iō q̄ sit samaritanus illi obhiciunt. In quo nitunt ostē
dere eū esse peccatorem atra id qđ dixerat. quis ex vobis argu
et me de p̄cto. ¶ Nota etiam q̄ ppter tria dixerūt xp̄m
esse demoniacuz. Primo hm Thro. qr reuelabat cogitacōs eoz
quod demoni attribuebant. et tñ demoni abscondita sunt ocul
ta cordiū. Scđm hm Drige. quia credebant q̄ in principe demo
nior⁹ ejceret demonia. Tercio hm eundez et Cris. ppter hmo
nes eius transcendentis capacitatē humanā. quibus deū p̄rem
fuius asserebat. et q̄ de celo descendebat et q̄ erat panis viuus.
putabant eū esse demoniacum. Igit suam potentiaz et sapiam
demoni attribuebant ex quibus omnibz instabant atra id quod
dixerat. Si veritatem dico vobis quare nō creditis mihi: nam
demoniacus credendū non est. quia loquunt a diabolo. in quo
veritas non est. et cū loquit mendatiū ex p̄prijs loquit. qr men
dat est et pater mendaci⁹. Jo. 18. ¶ Quarto tangitūr

xxxiii

mansueta xp̄i responso: R̄ndit ih̄esus et dixit: Ego demonū non habeo: vide quō mansuete a simplici verbo negat qđ illi obijcunt. Vnde fīm Gre. pensanda est saluatoris nostri māsuetudo et patientia. qz nos etiā sine causa aliquā infirmus atque melias illatus etiā forte iuste sustinere nō possumus sed p̄ quis conuictis in maioce prorumpimus im̄peria. & si facultas ad sit etiam facto vindicam⁹ iniurīa vel saltem c̄cipimus odium. sed salvator noster iuste p̄tulit im̄peria ossauit a vindicta v̄bo & ope h̄cē vere dicere potuisset vos potius habetis demonū & iuste in vexatiōez demonū eos tradere potuisset non est igitur demonū habent. tantaz monstrare mansuetudinē. Deīnd bre uiter quatuor rōnes xp̄s adducit quib⁹ ostendit se non h̄cē de monez. D Prima qz diabolus nō querit gl̄iam et honorem dei. sed conat illū extinguēt: s̄ ego honorifico p̄rem meū diuinū: ergo demonū non habeo. Non orificat aut̄ xp̄s deum p̄rem. qz subam potentiam sapiam et cuncta que ipsius sūt. dicebat sibi a p̄re tradita. & ideo ad honorez p̄ris cuncta opabat. Vnde Nilla. 4. de trinitate. nihil inquit habet filius nisi qđ na scendo accepit & admiratio honoris geniti in honore generatis est. magnus igit̄ honor est deo p̄ri talem filiu⁹ generasse. Deīnd conquerit salvator: Et vos in honorestis me: Ro. 2. qui in lege gl̄iaris p̄ p̄uaricationez legis deū in honores v̄e multipliciter dei filiu⁹ in honoreauerūt indei & in honoreauerūt ei⁹ dignitatem dicit̄tes eū esse demoiā cū. in honoreauerūt eius originez dicens: hunc aut̄ testimus. Vnde sit Io. 9. in honoreauerūt ei⁹ dignitatem. Mat. 13 nōne h̄ est fabri fili⁹. in honoreauerūt ei⁹ potentia quā beelzebub attribuebant. in honoreauerūt veritatez eius. Joh. 8. tu de teipso testimoniu⁹ phibes. testimoniu⁹ tuū non est v̄er. in honoreauerūt eius sanctitatē. Mat. 11. Ecce homo vorax et potator vini. publicanoz & peccatoz amicus. in honoreauerūt eum in p̄priis plurimi & tandem morte ignomiosa eū interficerunt. Sedaz rōnem adducit q̄ demonū non habeat q̄ talis est. diabolus in oībus suis opibus querit p̄priam gloriam: ego aut̄ non quero gl̄iaz meam: quare demonū non habeo. non quesuit xp̄s in mundo isto gl̄iam nec ullam magnificētā. venit em̄ vt doceret omnē mundi gloriam atēmnendaz vt dicit Gre. Tercia ratio talis ē. Ille non habet demonū quē deus glorificat. s̄ deus p̄ querit gloriam meā. & hoc est q̄ dicit: est sc̄z deus pater: qui querat: fili⁹ gloriam ut glorificet ab omni creatura. dedit deus p̄ filio glorificationem in baptismo & in transfiguratione. 2. Pet. 1. Accipiens a deo p̄re honorem & gloriam vocē de lapsa ad eu⁹

Sermo

huiusmodi a magnifica gloria hic est filius meus dilectus in quo mihi placuit. sequitur ergo quod non habeat demonium. Quarta vero talis est. non est ille demoniatus cuius iniuria deus iudicat et puniet. sed deus iudicabit vos de eo quod dictis quod demum habeo. et hoc est quod dicit: et est deus propter qui iudicat in me et vos de illate otumelij. ps. Iudica me deo et discerne causam mea de gente non scita. quare demoniatus ego non habeo. Nota quod Christus non tradidit ad illud quod dicebant eum esse samaritanum propter tria. pro quidem quod samaritanus auctos interpretatur et ipse est quod custodit nos. sine enim custodia frustra vigilant custodientes. et lupus rapit et dispigit oves. Secundo quod apud deum non est diversitas nationum. sed diversitates meritorum distinguuntur. ipse enim est samaritanus cum samaritanae beneficiis grecus cum grecis. iudeus cum iudeis et latinus cum latini. Ro. 10. Non enim est distinctione iudei et greci. nam id est dominus et ad Col. 3. Induite nouum hominem qui renouat in agnitione dei hunc imaginem eius qui creavit eum. ubi non est masculus et femina. in quo novo homine non est distinctione maris et feminae nec generis et iudei. circumcisio et prepucium. barbarus et scita. huus et liber sed oia et in oibz Christus. Tercio quod Christus appellat se samaritanum in parola illa hominem spoliati et vulnerati a latronibus super quo misertus est samaritanus et alligavit vulnera eius. Luc. 10.

Secunda pars.

Ecclando enim dicit. Amen amen dico vobis si quis tecum fidei doctrinae Christi efficacia quam mendacij viae auerteret et quatuor faciat. premitur enim efficacia sermonis Christi:

Amen amen. et vere vero dico vobis. Ista repetitio divini iuramenti infallibilem veritatem ostendit verborum Christi. R. Si quis sermonem meum seruauerit: dupliciter seruat Christi sermo. cor de meditando et opere eius precepta implendo. talis certe qui sic seruat: morte non videbit: et non experietur: in eternum: sicut anima corporis infusa prestat illi vitam. et sic ros florem vivificat. ita sermo Christi vivificat animam. Sed contra dicit in. ps. Quis est homo qui vivit et non videbit mortem. quod si diceret nullus. Et dicendum quod triplex est mors. scilicet nature que separat animam a corpore et hanc omnes hominem experient. sed tamen dei sermo facit ut ista mors atemnatur. immo quod desiderari putat dicebat apostolus. Cupio dissolui et esse cum Christo. et ultraeius virtute sermonis Christi aliqui illa mors totaliter destruet quoniam in resurrectione omnes homines immortaliter resurgent. Psal. 25. Precipitabit dominus mortem in sempiternum. Secunda mors est culpe per quam anima separatur a deo. ab ista liberatur homo dei quia seruans sermones eius nunquam peccare poterit. nam